

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เลขที่: ๑๕/๒๕๕๕
 วันที่: ๑๖ ก.พ. ๕๕
 เวลา: ๑๓.๑๐๕

3.2

สภาผู้แทนราษฎร
 ถนนอุทองใน คลองเตย กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

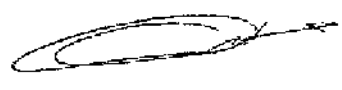
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
 ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลและบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ผู้เสนอ

(นายอรณวิช สุวรรณภักดี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๕๕

ส่ง สภาผู้แทนราษฎร
 วันที่ ๑๖/๒/๕๕ เวลา ๑๓.๑๐
 ส่ง สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานประชุม
 วันที่ ๑๖/๒/๕๕ เวลา ๑๓.๑๐ น.
 ส่งกลุ่มงาน ส.ร.ม. และ ส.ส.ค. ๑ ค่าเงินบาท

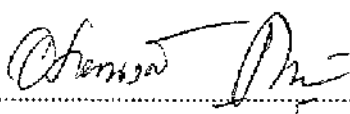
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและเบ็ดเตล็ด
 วันที่ ๑๖/๒/๕๕ เวลา ๑๔.๐๐

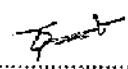
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

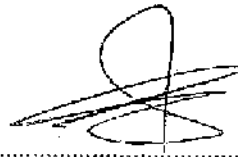
ผู้ส่งเสริมและวิเทศมนตรีกรมส่งเสริมการค้า (ฉบับที่...) พ.ศ.

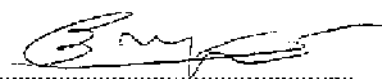
๑.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 201

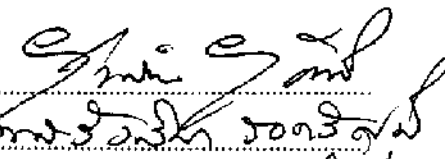
๒.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี

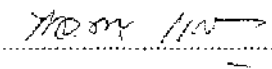
๓.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 457

๔.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 72

๕.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 450

๖.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 450

๗.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์ (269)
 จังหวัด กาญจนบุรี

๘.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 2/8/2

๙.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 142

๑๐.
 (นายสมชาย ใจหาย)
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
 จังหวัด กาญจนบุรี 606

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

ชื่อเล่นและชื่อตามนามสกุลชื่อจริงชื่อการ (ตามบัตร...) พ.ศ.

๑๑.

(วิมากร มาอ่อน) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ป.ช.

จังหวัด ภ.ท.ย.

๑๒.

(ศาสตราจารย์ ดร. วิมลรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค.

จังหวัด กทม.

428 ✓

๑๓.

(นาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. 406

จังหวัด สุราษฎร์

๑๔.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. 296

จังหวัด ปราจีนบุรี

๑๕.

(นาย ปกรณ์ กลิ่นหอม) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. 17

จังหวัด สงขลา

๑๖.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. 261

จังหวัด สุพรรณบุรี

๑๗.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. (308)

จังหวัด สงขลา

๑๘.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. 347

จังหวัด สงขลา

๑๙.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) (๑๕๐) ✓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค.

จังหวัด สงขลา

๒๐.

(นาย ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ป.ช.ค. ๒๕

จังหวัด สุพรรณบุรี

ธีระเกียรติ ปานวิรุฬห์

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

ผู้ว่าราชการจังหวัดและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด (จังหวัด...) พ.ศ.

21

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา

22

อน
(คุณอน อดิเรก) 326

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา

23

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา

24

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 448

25

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 267

26

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 442

27

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 357

28

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 385

29

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา 467

30

อน
(นาย อน อดิเรก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
จังหวัด สงขลา
(นาย อน อดิเรก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ให้คณะกรรมการระเบียบกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของราชการส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและวิธีการ ให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติดำเนินการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๑๓ (๔/๑) และมาตรา ๑๓/๑)

(๓) ปรับปรุงกลไกการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสามและมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๖/๓ มาตรา ๑๖/๔ มาตรา ๑๖/๕ และมาตรา ๑๖/๖)

(๔) ปรับปรุงอำนาจการออกบัตรประจำตัวคนพิการโดยให้คณะกรรมการออกระเบียบกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งมีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ รวมทั้งให้คนพิการที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๑๙ วรรคสี่และวรรคห้า)

(๕) กำหนดขั้นตอนและวิธีการให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

(๖) กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๒)

(๗) กำหนดให้มีศูนย์บริการคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๓ และมาตรา ๒๐/๔)

(๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการขององค์กรคนพิการแต่ละประเภท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒ และเพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสอง วรรคสามและมาตรา ๒๗ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพในบางกรณีที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ทำนอง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี
๖ เมษายน ๒๕๕๕

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กำหนดระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ
ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตาม
มาตรา ๒๑ และกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“(๔/๑) ตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ ให้คำแนะนำและ
ช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการ
ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ และ
ความช่วยเหลืออื่นตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๓/๑ ในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานพบว่าหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลดังกล่าวให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ให้สำนักงานดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ
- (๒) ในกรณีที่ป็นองค์กรเอกชนหรือบุคคลใด ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น หากหน่วยงานของรัฐที่ได้รับแจ้งละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการ ให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ มติของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การเลือกปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่มีสาระสำคัญในการกีดกันหรือจำกัดสิทธิคนพิการในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป และการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการให้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการคมนาคมขนส่ง กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและการศึกษาสำหรับคนพิการ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารราชการ กฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กฎหมายว่าด้วยองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย และกฎหมายอื่นในทำนองเดียวกัน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการจัดตั้งการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือ

ห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อ
คนพิการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๖/๓
มาตรา ๑๖/๔ มาตรา ๑๖/๕ และมาตรา ๑๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๘ “มาตรา ๑๖/๑ ให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อ
* คนพิการเรียกโดยย่อว่า “กขป.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ กขป. ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง.

(๒) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวง
แรงงาน และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ กขป.

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลที่องค์กรคนพิการแต่ละ
ประเภทเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ กขป.

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นข้าราชการหรือ
เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการตาม (๒) และไม่ได้เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรคนพิการ
แต่ละประเภทตาม (๓) จำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ กขป.

การแต่งตั้งประธานกรรมการ กขป. และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้ง
จากบุคคลซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับด้าน
นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาปัตยกรรมศาสตร์
วิศวกรรมศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน สิทธิมนุษยชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
หรือการจัดสวัสดิการสังคม

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหา การดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการใน
สำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๖/๒ ให้ประธานกรรมการ กขป. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้แทนของ กขป. ในการติดต่อประสานและดำเนินการขับเคลื่อนการจัด
การเลือกปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

(๒) ศึกษาวิเคราะห์ ตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งอาจได้รับจากคำร้องขอหรือพบเห็น
เองและทำความเข้าใจเสนอ กขป. เกี่ยวกับการส่งรับคำร้องขอหรือรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่

(๓) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรวบรวมข้อเท็จจริงและการจัดทำร่างการวินิจฉัย
กลางเพื่อเสนอคัด กขป.

(๔) ศึกษาวิเคราะห์สาเหตุแห่งการร้องขอ การจัดทำข้อเสนอทางนโยบาย การวิเคราะห์มาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติที่เป็นธรรมต่อคนพิการ ยุทธศาสตร์ มาตรการ วิธีปฏิบัติ เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการเพื่อเสนอต่อ กขป.

(๕) โกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทก่อนเสนอ กขป. พิจารณาและจะเสนอให้มีการแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยดำเนินการแทนก็ได้

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจาก กขป. หรือตามที่กฎหมายกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ กขป. เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และทำงานเต็มเวลาโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๖/๓ ให้ กขป. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและมาตรการ กำหนดมาตรฐาน เกี่ยวกับการป้องกันและจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการต่อคณะกรรมการเพื่อความเห็นชอบ

(๒) เสริมสร้างความตระหนักถึงสิทธิต่าง ๆ ที่คนพิการพึงได้รับและดำเนินการ เกี่ยวกับการป้องกันและจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการในสังคม

(๓) โกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทก่อนมีการวินิจฉัยการร้องขอ หรือ ดำเนินการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทในกรณีประธานกรรมการ กขป. โกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ โดยสามารถแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยปฏิบัติหน้าที่แทนได้

(๔) รวบรวมข้อเท็จจริงในข้อพิพาทและวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดกระทำการซึ่งมีลักษณะเป็น การเลือกปฏิบัติ

(๕) จัดทำรายงานสถานการณ์การเลือกปฏิบัติและผลการดำเนินงานประจำปี เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้ง

(๖) ประกาศกำหนดแบบการร้องขอและสัญญาประนอมข้อพิพาทหรือวิธีปฏิบัติ อื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) มอบหมายให้ประธานกรรมการ กขป. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำสำนวนสอบข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ได้

(๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนได้

(๙) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการไกล่เกลี่ย และการรวบรวมข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กขป. หรือกรรมการ กขป. มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

✓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมิใช่การมาประชุม ให้ประธาน กรรมการ กขป. หรือกรรมการ กขป. หรืออนุกรรมการใน กขป. หรือผู้ใกล้ชิดอาจได้รับ คำตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นตามอัตราและรายการที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ให้เงินไปตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

✓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออก กฎกระทรวงกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้มีระบบงาน อาคารสถานที่ บุคลากร งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์รองรับและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ กขป. และกรรมการ กขป. รวมทั้งคณะอนุกรรมการใน กขป. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖/๔ เมื่อประธานกรรมการ กขป. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้ดำเนินการ โกล่เกลี่ยแล้ว ให้รายงานผลการไกล่เกลี่ยต่อ กขป. ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ บุคคล ดังกล่าวจะจัดให้มีการทำสัญญาประนอมข้อพิพาทขึ้นหรือจะขอให้เรียกคู่กรณีมาทำสัญญาประนอม ข้อพิพาทก็ได้

เมื่อ กขป. เห็นว่าสัญญาประนอมข้อพิพาทไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายและความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา ประนอมข้อพิพาทนั้น

มาตรา ๑๖/๕ การร้องขอในกรณีการกระทำใด ๆ ซึ่งเข้าองค์ประกอบในลักษณะ ที่เป็นการเลือกปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นได้กำหนดระยะเวลา อุทธรณ์หรืออายุความไว้ เมื่อ กขป. ได้มีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ให้กำหนดระยะเวลาหรือ อายุความตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นอันสิ้นสุดหยุดลง

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งชี้ขาดของ กขป. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คู่กรณีที่ไม่เห็น ด้วยกับคำวินิจฉัยหรือคำสั่งชี้ขาดดังกล่าวเสนอต่อศาลที่อยู่เขตอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๑๖/๖ ให้นำความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของ กขป. หรือ คณะอนุกรรมการใน กขป. โดยอนุโลม"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตรและการกำหนดเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และ ค่าสุั้ตรประจำตัวคนพิการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“กรณีคนพิการซึ่งไม่มีสถานะทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร อาจได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ในกรณีข้อมูลคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ได้รับการบรรจุไว้ในข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชนครบถ้วนแล้ว ให้ใช้บัตรประจำตัวประชาชนแทนบัตรประจำตัวคนพิการได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๒ มาตรา ๒๐/๓ และมาตรา ๒๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๒๐/๑ ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๐ คนพิการอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(๒) ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องจัดให้มี สนับสนุนอำนวยความสะดวก หรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สภาพความพิการ และความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(๓) ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาก็่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม

(๔) ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ เพื่อให้คนพิการรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือสิทธิประโยชน์ของตน

(๕) ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขกฎหรือระเบียบ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ในการรักษาพยาบาลเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ

มาตรา ๒๐/๒ ให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการซึ่งคณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๖ (๑๐) นอกจากมีสิทธิตามบทบัญญัติอื่นในพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีสิทธิดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อปรับปรุงสิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

(๒) เสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค

(๓) เรียก ร้องแทนคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการตามที่สำนักงานมอบหมายเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับการร้องขอจากองค์กรคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ซึ่งคณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๖ (๑๐) ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบมีหน้าที่พิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองคนพิการเป็นสำคัญ

มาตรา ๒๐/๓ ให้มีศูนย์บริการคนพิการ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

การจัดตั้งและการยกเลิก มาตรฐานการดำเนินการ และคุณสมบัติของผู้ดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการอาจได้รับการสนับสนุนด้านการเงินหรือด้านอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด หรือได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐/๔ ให้ศูนย์บริการคนพิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจ ติดตามสภาพปัญหาคนพิการ และจัดทำระบบข้อมูลการให้บริการในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(๒) ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สวัสดิการ และความช่วยเหลือตามที่คนพิการร้องขอ และตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใด เพื่อให้ความสงเคราะห์แก่คนพิการ

(๓) เรียกร้องแทนคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การฝึกอาชีพ และการจัดหางานให้แก่คนพิการ

(๕) ให้ความช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตามความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

(๖) ประสาน คัดกรอง ส่งต่อ และให้ความช่วยเหลือคนพิการหรือผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะพิการให้ได้รับการดูแลรักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม

(๗) ประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้ความช่วยเหลือคนพิการตามประเภทความพิการ

(๘) ติดตามและประเมินผล และรายงานเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของคนพิการ

การให้บริการแก่คนพิการ ให้ศูนย์บริการคนพิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับการร้องขอจากศูนย์บริการคนพิการ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองคนพิการ

เป็นสำคัญ ในกรณีที่มีปัญหาการดำเนินการ ให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อสำนักงาน
เพื่อกำหนดคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่”

✓ มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่ง
พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในระเบียบของ
คณะกรรมการและให้หมายความรวมถึงการมีอำนาจจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการระดับท้องถิ่นด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒๓
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“กองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลภายใต้การกำกับของสำนักงาน
การจัดโครงสร้างและการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการ
กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการ ผู้แทน
กระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวง
สาธารณสุข ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ
แต่งตั้งจำนวนเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์การคนพิการแต่ละประเภทอย่างน้อยเจ็ดคน
เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการ
ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์ การตัดหนี้
เป็นสูญ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของ
กระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติแผนงานหรือโครงการ กำหนดวงเงินและ
รายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อกำกับปฏิบัติหน้าที่แทนหรือจะมอบหมายให้
คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑ ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการยุทธศาสตร์กองทุนเชิงรุกเพื่อให้มีการจ่ายเงินสมทบการดำเนินงานของระบบการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการระดับพื้นที่ โดยคำนึงถึงจำนวนคนพิการในแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

“การสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงองค์การคนพิการแต่ละประเภทซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ วรรคสามมาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน คณะอนุกรรมการในคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๗ ให้เรรดาบทบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังคงใช้บังคับกับ กขป. คณะกรรมการการบริหารกองทุน แล้วแต่กรณี ได้ต่อไปจนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็น

สืบเนื่องจากวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการในวันแรกที่เปิดให้มีการลงนาม ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ และเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยให้สัตยาบันสิทธิอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ตามที่กระทรวงการพัฒนาระดับสูงและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ต่อมา ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ อันมีผลให้อนุสัญญานี้จึงมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงการพัฒนาระดับสูงและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาทบทวนมติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการว่ามีความสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจากการพิจารณาสิทธิของคนพิการที่อนุสัญญาได้รับรองไว้ ได้แก่

- (๑) การเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง การอยู่ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง และความเป็นอิสระของบุคคล
- (๒) การไม่เลือกปฏิบัติ
- (๓) การมีส่วนร่วมและการอยู่ในสังคม
- (๔) การเคารพในความแตกต่าง และการยอมรับคนพิการว่าเป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายของมนุษย์และมนุษยชาติ
- (๕) ความเท่าเทียมกันในโอกาส
- (๖) การเข้าถึงสิทธิ
- (๗) ความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง
- (๘) การเคารพความสามารถในการพัฒนาของเด็กพิการ และการเคารพในสิทธิของเด็กพิการที่จะรักษาอัตลักษณ์ของตน

ปรากฏว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองสิทธิคนพิการไว้อย่างครบถ้วนตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ

คนพิการได้กำหนดไว้ โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกขึ้นเป็นสาระวณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิในการได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องช่วยคนพิการ และกรณีอื่น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น (มาตรา ๒๐ (๑))

(๒) สิทธิในการได้รับการศึกษาดตามความเหมาะสม และการได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับคนพิการ (มาตรา ๒๐ (๒))

(๓) สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ มาตรการต่าง ๆ เพื่อการจ้างงาน และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพ (มาตรา ๒๐ (๓))

(๔) สิทธิในการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่โดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป (มาตรา ๒๐ (๔))

(๕) สิทธิในการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบายและกิจกรรมอื่น อันเป็นการให้บริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางกฎหมาย (มาตรา ๒๐ (๕))

(๖) สิทธิในการสื่อสาร การโทรคมนาคม เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร สำหรับคนพิการ (มาตรา ๒๐ (๖))

(๗) สิทธิในการได้รับบริการล่ามภาษามือ (มาตรา ๒๐ (๗))

(๘) สิทธิในการมีสัตว์นำทาง เครื่องมือที่ใช้ในการนำทาง หรือสิ่งอื่นใดติดตัวไป ในยานพาหนะหรือสถานที่ใด และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือคนพิการ (มาตรา ๒๐ (๘))

(๙) สิทธิในการได้รับสวัสดิการเบียดความพิการ (มาตรา ๒๐ (๙))

(๑๐) สิทธิในการได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการหรือสวัสดิการอื่น (มาตรา ๒๐ (๑๐))

(๑๑) สิทธิในการได้รับสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดู (มาตรา ๒๐ วรรคสาม)

(๑๒) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

(๑๓) สิทธิในการได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี (มาตรา ๑๐ วรรคห้า)

(๑๔) สิทธิในการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการของเอกชน (มาตรา ๓๓)

รวมทั้งกำหนดห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือบุคคลใดกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติที่เป็นารเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและกำหนดให้คนพิการมีสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายฐานละเมิดที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติดังกล่าวได้ โดยบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ต่อไปได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันจึงมีความยืดหยุ่นที่สามารถนำมาปรับใช้กับการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรจะได้รับตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการรับรองไว้ โดยครบถ้วน รวมทั้งได้กำหนดให้คนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลและการบังคับกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพคนพิการในแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) การได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและอนุกรรมการตามกฎหมาย (มาตรา ๕ และ มาตรา ๑๕)
- (๒) การได้รับการรับรองเป็นองค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ (มาตรา ๖ (๑๐))
- (๓) การได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ (มาตรา ๑๓ (๔))
- (๔) การร้องเรียนและสิทธิในการฟ้องคดี (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)
- (๕) การช่วยเหลือผู้ช่วยคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ (มาตรา ๒๐)
- (๖) การได้รับการสนับสนุนจากกองทุน (มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗)

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับปรากฏว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพบางกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนพิการจะได้รับ ซึ่งมีผลตามกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปฏิบัติต่อคนพิการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้น แต่ยังไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ที่จัดให้มีขึ้นได้อย่างสะดวกและมีฐานกฎหมายรองรับ โดยเฉพาะการขอใช้สิทธิของคนพิการว่า คนพิการจะสามารถทราบเรื่องของสิทธิประโยชน์ได้อย่างไร การร้องขอให้ได้รับสิทธิจะทำอย่างไร รวมทั้งกรณีสิทธิในการเสนอแนะการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ แม้แต่เรื่องเหล่านี้อาจใช้แนวทางการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนพิการได้ก็ตาม แต่ถ้ามีได้บัญญัติเป็นหลักประกันสิทธิของคนพิการไว้ในกฎหมาย กรณีก็จะเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจที่โดยเฉลี่ยตามที่เห็นสมควร โดยไม่มีมาตรการทางกฎหมายรองรับการใช้สิทธิเบื้องต้น และถ้ารับ

คนพิการเองก็อาจไม่สามารถมีข้ออ้างตามกฎหมายเพื่อเรียกร้องการใช้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายได้

(๒) คนพิการจำนวนมากเป็นคนพิการที่อยู่ในสภาพไม่สามารถช่วยตนเองได้ในการเรียกร้องการใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะโดยฐานะ สภาพความเป็นอยู่ หรือสภาพร่างกาย คนพิการจึงจำเป็นต้องมีตัวแทนที่จะช่วยเหลือดำเนินการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการขึ้นเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือคนพิการ แต่ก็ยังไม่มียกเว้นหรือรับรองอำนาจหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของคนพิการอย่างเด่นชัด คงมีแต่เพียงอำนาจฟ้องคดีแทนในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่สำหรับการช่วยเหลือกรณีอื่นก็เพียงแต่กำหนดให้ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละองค์กรว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยยังไม่มียกเว้นหมายรับรองการอ้างสิทธิ เพื่อช่วยเหลือคนพิการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องนั้นอย่างชัดเจน

(๓) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลัก เนื่องจาก การให้ความช่วยเหลือคนพิการนั้นได้ถูกแยกกระจายไปอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามภาระหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้มีจำนวนมาก สำนักงานจึงสมควรที่จะปรับบทบาทเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติในการตรวจสอบดูแลคนพิการทั่วประเทศ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่คนพิการ การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้มีขึ้นหรือที่กฎหมายบัญญัติรับรองไว้ เพื่อให้คนพิการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างแท้จริง ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกเช่นนี้ จำเป็นต้องปรับบทบาทของสำนักงานให้มีฐานะที่กฎหมายรองรับความเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถทำหน้าที่โดยครบถ้วนด้วยตนเองได้เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและมีลักษณะงานที่เป็นภาวถาวร สามารถมอบอำนาจ ให้เกิดผลตามกฎหมายและทำนิติกรรมสัญญา กับองค์กรต่าง ๆ ในการใช้อำนาจตามกฎหมายนี้

(๔) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๓๐ กำหนดให้การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพอันไม่ชัดชัดชอบบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ ประกอบกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๘๒ กำหนดรัฐต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งตามพันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ โดยอนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้การเลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความพิการถือเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีและคุณค่าที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษย์ และประกันให้คนพิการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมและคุ้มครองให้คนพิการทั้งปวงได้เข้าถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันโดยอนุสัญญาข้อ ๓๓ กำหนดให้รัฐภาคีดำเนินการเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งโดยแต่งตั้งหรือการจัดตั้งโครงสร้างภายในประเทศและกลไกของหน่วยงานตามความเหมาะสม เพื่อส่งเสริม คุ้มครองและติดตามการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการแต่ยังไม่มีแนวทาง กลไกและวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนจึงเห็นสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการและให้ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาเพื่อสรรหาบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นกลางมาทำหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้มีกระบวนการไกล่เกลี่ยและการรวมรวมข้อเท็จจริงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

(๕) อำนาจการออกบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๘ เป็นอำนาจเฉพาะของนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนจังหวัดตามมาตรา ๑๘ ทำให้ไม่สามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือหน่วยงานของรัฐอื่นดำเนินการออกบัตรประจำตัวคนพิการได้ ก่อให้เกิดความไม่สะดวกและเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจัดทำบัตรดังกล่าวมากขึ้น รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการเชื่อมโยงการออกบัตรประจำตัวคนพิการร่วมกับบัตรประจำตัวประชาชนในอนาคตเพื่อให้บริการแก่คนพิการที่จุดเดียวได้ ตลอดจนกำหนดแนวทางช่วยเหลือคนพิการไม่มีฐานะทางทะเบียนราษฎรด้วย

(๖) การบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องตัว เนื่องจากมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กรรณมติเงินของกองทุนเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการบริหารกองทุน และไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ทำงานใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาการดำเนินการอนุมัติการใช้จ่ายเงินกองทุนแทนได้ ทำให้การบริหารเงินของกองทุนไม่มีความคล่องตัว

เนื่องจากต้องส่งเรื่องการขออนุมัติใช้จ่ายเงินของกองทุนตั้งส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหาร
กองทุนซึ่งอยู่ส่วนกลางพิจารณาอนุมัติทุกกรณี รวมทั้งกองทุนสามารถอุดหนุนองค์การคนพิการ
แต่ละประเภทเช่นเดียวกับการสนับสนุนสมาคมพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

**๒. หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.**

๒.๑ หลักการ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มี
หลักการในกรณีแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.
๒๕๕๐ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้
สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดกลไกจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นกรรมต่อคน
พิการด้วย

(๒) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ

(๓) กำหนดบทบาทหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
แห่งชาติให้เป็นหน่วยปฏิบัติการในการตรวจสอบและดูแลคนพิการ

(๔) ปรับปรุงอำนาจการออกบัตรประจำตัวคนพิการให้นายทะเบียนกลางและนาย
ทะเบียนจังหวัดสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือหน่วยงาน
ของรัฐอื่นดำเนินการออกบัตรประจำตัวคนพิการแทนได้ และให้อำนาจคณะกรรมการออกแนวทาง
ช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีฐานะทางทะเบียนราษฎรด้วย

(๕) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มี
ประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งสามารถสนับสนุนองค์การคนพิการแต่ละประเภทด้วย

๒.๒ สาระสำคัญ

(๑) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งเป็น
หน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่าง
บูรณาการ รวมทั้งเป็นหน่วยตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิ
ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยกำหนดให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(ก) ให้สำนักงานมีหน้าที่ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ (เพิ่มมาตรา ๑๓ (๔/๑) และมาตรา ๑๓/๑)

(ข) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ให้ออกระเบียบกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของราชการส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๕))

(ค) ให้สำนักงานจัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการได้อย่างทั่วถึง โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๓)

- การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการ อาจจัดตั้งและดำเนินการ โดยสำนักงานหรือโดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้ เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคนพิการโดยเฉพาะการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ

- ในการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้สำนักงานจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจัดตั้งและดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งและดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน อาจได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินหรือกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(ง) ศูนย์บริการคนพิการแต่ละแห่งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๔ บรรคหนึ่ง)

- สำรวจและติดตามสภาพปัญหาคนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือขอคำแนะนำเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใดเพื่อความลงเคราะห์แก่คนพิการ

เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

- การประสานความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้ได้รับการดูแลสุขภาพพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการพิการมิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

- การประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อช่วยเหลือดูแลคนพิการตามประเภทที่เกี่ยวข้อง

- การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

- การให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานแก่คนพิการ และ การช่วยเหลือในการฝึกอาชีพและการจัดหางานให้แก่คนพิการ

- การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของคนพิการ

(จ) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ศูนย์บริการคนพิการแจ้งให้ทราบ ในกรณีที่มีปัญหาการดำเนินการให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อสำนักงานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๔ บรรทัดสอง)

(ฉ) ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

- แจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

- ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงานรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการ ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้ โดยให้ถือความดีของคณะกรรมการเป็นที่สุด

(๒) ปรับปรุงกลไกการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ บรรทัดสามและมาตรา ๑๖ บรรทัดหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๑๓ (๔/๑) มาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๖/๓ มาตรา ๑๖/๔ มาตรา ๑๖/๕ และมาตรา ๑๖/๖)

(๓) กำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้อย่างแท้จริง โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิ ดังต่อไปนี้ (เพิ่ม มาตรา ๒๐/๑)

(ก) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในกรณีนี้ เมื่อคนพิการร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้

(ข) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัติ นี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้นสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความ พิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ คักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และ การปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิโดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(ค) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

(ง) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวก สะดวกในการใช้สิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(จ) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล เบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

(ฉ) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวังดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(๔) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๒)

กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการตามที่ คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๖ (๑๖) มีสิทธิดำเนินการขึ้นนอกเหนือจากการดำเนินการแทน คนพิการในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายตามที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ำบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับ คนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึงการได้รับสิทธิประโยชน์ และการใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

(ค) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค

(ง) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

(จ) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ปรับปรุงอำนาจการออกบัตรประจำตัวคนพิการให้นายทะเบียนกลางและนายทะเบียนจังหวัดสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการออกบัตรประจำตัวคนพิการแทนได้ รวมทั้งให้คนพิการที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๑๙ วรรคสี่และวรรคห้า)

(๕) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรในระดับจังหวัดที่มีความใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาอนุมัติเงินแทนได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาและอนุมัติเงินของกองทุนสามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเสนอคำขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาทุกกรณี รวมทั้งให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการขององค์กรคนพิการแต่ละประเภท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒ และเพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๒๓ วรรคสอง วรรคสามและมาตรา ๒๗ วรรคสอง)